

VIDGADE CIRKLAR

När det gäller ord och tankar kan det ibland vara svårt att hitta en tråd att börja nysta i. Det är som om det ligger en massa korta trådändar vid fötterna och man får inte till det riktigt. En inkommande tanke kan granskas med en fnysning. Äsch, den där har jag sett förr och kan den utantill – och så slängs den bort trots att den förmodligen gått att betrakta från ett nytt håll och gett nya infallsvinklar.

Så där kan det vara med människor också. Man tror man vet vad de har att komma med – antingen för att man tycker sig känna dem eller för att man placerar dem i grupper och ”vet hurdana de är”.

Vi kan vara medvetna om ett växande främlingskap men gör sällan märkbart mycket för att vidga våra cirklar från det där tryggt invanda och säkra. Visst finns det människor som det är klokt att hålla sig undan – men ibland kan man vara för snabb på att döma.

Om man går till platser som inte är alltför ödsliga, så är möjligheten stor att man får syn på människor. De har alla möjliga former, färger och fasoner. Är de tillräckligt många ser man dem mest som en grå massa, såvida man inte stöter på någon bekant eller ser någon som sticker ut. Men de flesta människor är ändå ganska grå. Det beror ofta på att vi inte bryr oss om att se deras färger.

Jag ska berätta om en riktigt vanlig vardagssituation som jag inte är ensam om att ha hamnat i.

KASSAKÖN och LIVET

Det var en fredagseftermiddag på 90-talet när vi bodde i Uppsala. Jag köade till en av kassorna i Gränby köpcenter medan den långa kön sakta, sakta slingrade sig framåt. I huvudet försökte jag göra en snabb ekvation; stämmer värdet i korgen med sedlarna i plånboken? Som ensamstående förälder, var det en välbekant undran. Finns det något kvar efter detta?

Filosofierandet har jag lättare med än ekvationer, så jag tänkte på detta med kassaköer och Livet! Tänk om Livet är som en kassakö och att man, när man kommer till dess slut, inte kan betala för det man (mer eller mindre nonchalant) slängt ned i sin korg. Tänk om man då får gå tomhänt och skamsen därifrån. Eller tänk om det visar sig att man hela livet har stått i fel kö och att det är alldeles för sent att göra något åt det när man närmar sig slutet!? Eller tänk om livet inte är något annat än en oändlig kö med allvarsamma människor?

Vad skulle hända om jag bröt mönstret och petade på framförvarande: ”Brukar du köa här ofta? Vet du om att det är extrapris på köttfärs?”

Men så gör man inte. I en kö bör vi helst inte göra något annat än att i följsam och smidig takt förflytta oss framåt med lagom avstånd till vår nästa.

Desto närmare jag kom kassan desto starkare blev farhågan: Tänk om inte pengarna räcker? Hinner jag till bankomaten? Den är ju nära men tänk om den inte fungerar? Hur ska jag göra? Jag kan ju inte bara gå ifrån ... och lång kö är det bakom också. Jag hade kastat en blick bakåt och fått syn på en liten farbror. Han var stöpt i samma opersonligt grå form som de andra. Jag vågade bryta tystnaden.

- Ursäkta mig! Jag måste lämna kön. Skulle du vilja se till min vagn?

Den lille farbrorn nickade jakande med tveksam uppsyn. Jag kastade mig som en slalomåkare ut ur kön för att så snabbt som möjligt ta mig fram till bankomaten.

Den fungerade och jag hann tillbaka till en kö som rört sig framåt men ännu var några före mig. Jag tackade den lille farbrorn för hjälpen och han svarade att det inte alls hade varit något extra besvär att det är bra om man kan hjälpa varandra.

Han nickade mot sin vagn som var fylld med varor.

- Vi har handlat mer än vad vi brukar, berättade han. För i helgen ska barnbarnen komma på besök.
- Så trevligt, sa jag och frågade hur gamla dom var och om de bodde långt borta.

Medan han svarade bröt solen fram i mannens ansikte. Han fick liv och färg. Det grå och trista var borta och han förvandlas till make och far, farfar eller morfar – och med all säkerhet en älskad sådan. Vad har jag för rätt att sätta gråskala på en medmänniska?

Min tur i kassan. Pengarna hade räckt med knapp marginal. Jag vände mig om och såg in i levande ögon.

- Jag vill önska dig en riktigt fin helg!
- Tack! Tack ska du ha! Jag vill önska dig detsamma, svarade han med ett ännu solvarmt ansikte.